

Nr 20.

Av herr **Eriksson** i Frägsta m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 56, angående ställande av statlig garanti för täckande av vissa kostnader för vedproduktionen m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 56 uppdrogos vissa riktlinjer för reglering av vedproduktionen varjämte visst anslag äskas för nödiga stödåtgärder i syfte att bland annat skapa betingelser för den enskilde skogsägaren att bedriva en utökad vedavverkning.

De i propositionen föreslagna åtgärderna torde nog på ett gott sätt fylla det ändamål vartill de äro avsedda med undantag av det garantipris som ifrågasättes.

Trots att garantipriset icke avser att utgöra salupriset förefinnes otvivelaktigt den möjligheten att detta en gång fastslagna pris kan få viss betydelse vid den kommande prissättningen på veden.

Då det väsentliga motivet för ett statligt ingripande på detta område är att säkra tillgången på gott vedbränsle under mycket oberäkneliga betingelser, blir väl frågan huruvida det föreslagna priset av kr. 5.50 pr m³ kommer att stimulera till ökad vedproduktion.

Under förutsättning att stora vedavverkningar bli erforderliga är det nödvändigt taga i anspråk mera avlägset belägna skogstrakter. Detta förhållande kommer att draga så dryga arbets- och transportkostnader att dessa överstiga det i propositionen föreslagna garantipriset.

För att vinna åsyftat resultat, dels att säkra vedframställningen och dels att skydda vederbörande avverkarer för förluster, är det nödvändigt, att det ifrågasatta garantipriset sättes något högre än det i propositionen föreslagna.

Med stöd av det ovan anförda få vi sålunda hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 56 måtte besluta sådan ändring i densamma att det föreslagna garanti- och inlösningspriset på ved sättes till kr. 6.50 per m³.

Stockholm den 28 oktober 1939.

Jonas Eriksson,
Frägsta.

Arthur Casenberg.

Nils Persson,
Grytterud.

Arvid Karlsson,
Granebo.

Erik Magnusson,
Tumhult.

David Larsson,
Hede.

Eric Hansson.

N. E. Nilsson.